

บทที่ ๒

วิธีดำเนินการวิจัย

กระบวนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สนใจและอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการ

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการเผยแพร่โครงการเพื่อหาสมาชิกที่สนใจเข้าร่วมโครงการดังนี้

๑. แจกแผ่นปลิวที่อธิบายถึงความหมายและประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม แนวพัฒนาตน และรายละเอียดต่าง ๆ
๒. ทิศโปสเตอร์
๓. ออกกระจายเสียงทางวิทยุภายในคณะครุศาสตร์ และเผยแพร่ตามห้องเรียน

ได้สมาชิกที่เข้าร่วมโครงการ ๑๖ คน ซึ่งแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๘ คน (สมาชิกที่สนใจเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ๑๓ คน และคณะวิทยาศาสตร์ ๓ คน)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

วิธีการสร้างเครื่องมือ

- ก. เครื่องมือวัดความเข้าใจตนเอง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสร้างโดยมีขั้นตอน

ดังนี้

๑. สำนัวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจตนเอง (Self-understanding) โดยนำแบบคำถามให้นิสิตปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ที่เรียนวิชาปฏิบัติการในการปรึกษาเชิงจิตวิทยา (Lab in Counseling) และวิชากระบวนการกลุ่ม (Group Process) ประจำภาคปลายปีการศึกษา ๒๕๒๖ จำนวน ๖๐ คน เป็นผู้ตอบเพื่อการสำรวจเบื้องต้น โดยตอบคำถามต่อไปนี้

ก) ในความคิดเห็นของท่าน คำว่า "ความเข้าใจตนเอง" (Self-understanding) นั้น หมายความว่าอย่างไร (โปรดระบุคำจำกัดความ)

ข) ในความคิดเห็นของท่าน คำว่า "ความเข้าใจตนเอง" (Self-understanding) นั้น หมายถึงความเข้าใจในค่านิยมใดบ้าง (ตอบเป็นข้อ ๆ)

๒. จากแบบสำรวจข้อ ๒ นำคำตอบที่ได้มารวบรวมได้เป็นความหมายของความเข้าใจตนเองในค่านิยมต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ดังนี้

ก) เข้าใจความต้องการ

ข) เข้าใจความสามารถ

ค) เข้าใจบทบาท

ง) เข้าใจลักษณะทางกายภาพ

จ) เข้าใจทัศนคติ

ฉ) เข้าใจอารมณ์

๓. ศึกษาเอกสาร วารสาร และหนังสือเรื่องบุคลิกภาพและทฤษฎีจิตวิทยาเบื้องต้น เพื่อหาคำจำกัดความและสร้างข้อประโยคให้ครอบคลุมเนื้อหาดังนี้

ก) คำนความเข้าใจความต้องการของมนุษย์ วิจัยศึกษาจากหนังสือ Introduction in Psychology ของ เออร์เนสต์ อาร์ ฮิลการ์ด (Ernest R. Hilgard) ได้นำ Psychological Needs ๒๔ ข้อ ของ เอช เอ็มเมอร์รีย์ (H.A. Murray) ได้สร้างข้อความสำหรับความต้องการแต่ละด้านเพื่อแสดงถึงความต้องการค่านิยม ๆ รวมทั้งหมด ๑๑๒ ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายไปทางบวก ๕๕ ข้อ และข้อความที่มีความหมายไปทางลบ ๒๓ ข้อ

ข) ด้านความเข้าใจตนเองในด้านความสามารถ ซึ่ง ดร. ก่อ
จรัสทิพาดิษฐ์ ได้แบ่งความสามารถเป็น ๔ ด้านคือ

- ๑) ความสามารถในการเล่าเรียน
- ๒) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาและเหตุการณ์
- ๓) ความสามารถในการจัดงานและทำงาน
- ๔) ความสามารถในการนำความคิดใหม่มาใช้

ข้อความในค่านี้นี้ ประกอบด้วยประโยคแสดงถึงความสามารถของตนเอง
ทั้งหมด ๒๐ ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายไปทางบวก ๒ ข้อ และข้อความที่มีความหมาย
ไปทางลบ ๔ ข้อ

ค) ด้านความเข้าใจตนเองในด้านบทบาท เช่น เป็นนิสิต ลูก พี่น้อง
และเพื่อน ได้ข้อความทั้งหมด ๑๕ ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายไปทางบวก ๔ ข้อ และ
ข้อความที่มีความหมายไปทางลบ ๑๑ ข้อ

ง) ด้านความเข้าใจตนเองในด้านทัศนคติ สร้างข้อความได้ ๕ ข้อ
เป็นข้อความที่มีความหมายไปทางบวก ๑ ข้อ และข้อความที่มีความหมายไปทางลบ
๔ ข้อ

จ) ด้านความเข้าใจตนเองในด้านลักษณะทางกายภาพ ได้แก่ รูปร่าง
หน้าตา สร้างข้อความได้ ๕ ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายไปทางบวก ๑ ข้อ และข้อ
ความที่มีความหมายไปทางลบ ๔ ข้อ

ฉ) ด้านความเข้าใจตนเองในด้านอารมณ์นั้น อาศัยพื้นฐานทฤษฎี
อารมณ์ที่ อัลเฟรด จากอบส์ (Alfred Jacobs) ได้ศึกษาไว้มีทั้งหมด ๑๖ ชนิดด้วยกัน

เป็นอารมณ์ที่มีความหมายไปทางบวก ๓ ชนิด และอารมณ์ที่มีความหมายไปทางลบ

๑๓ ชนิด จัดทำเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบ Likert Scale มี ๕ ระดับ ตั้งแต่ ๕ จนถึง ๑

๔. รวบรวมข้อความความต้องการทุกด้าน ยกเว้นด้านอารมณ์ จัดเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นตัวเลือก ๕ ตัว ให้ผู้ตอบเลือกตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงในการรับรู้ของตนให้มากที่สุด มีประโยคในแบบสอบถามทั้งหมด ๑๖๔ ข้อ

๕. วิธีดำเนินการสอบ ให้ผู้ตอบอ่านข้อความแต่ละข้อและพิจารณาว่าข้อความนี้ตรงกับสภาพความเป็นจริงในการรับรู้ของตนมากน้อยเพียงใด เมื่อพิจารณาแล้วก็ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการจะตอบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อ	ข้อความ	๑	๒	๓	๔	๕
(๑)	ฉันเป็นคนไม่โง่งาย				✓	
(๑๐)	ฉันเป็นคนใจเย็น	✓				

การจะตอบในช่องใด ให้ถือเกณฑ์ดังนี้

กาที่เครื่องหมายเลข ๑ เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความจริง น้อยที่สุด

กาที่เครื่องหมายเลข ๒ เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความจริง ค่อนข้างน้อย

กาที่เครื่องหมายเลข ๓ เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความจริง ปานกลาง

กาที่เครื่องหมายเลข ๔ เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความจริง ค่อนข้างมาก

กาที่ข้อหมายเลข ๕ เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความจริง มากที่สุด

๖. เกณฑ์การตรวจให้คะแนน ข้อความในแบบสอบถามมีอยู่ ๒ ลักษณะ ถ้าผู้ตอบมีสภาพความเป็นจริงตามข้อความที่มีความหมายไปทางบวกจะให้ ๕ คะแนน เมื่อผู้ตอบกาตอบที่ข้อหมายเลข ๕ ให้ ๔ คะแนน เมื่อกาตอบที่ข้อหมายเลข ๔ ให้ ๓ คะแนน เมื่อกาตอบที่ข้อหมายเลข ๓ ให้ ๒ คะแนน เมื่อกาตอบที่ข้อหมายเลข ๒ และให้ ๑ คะแนน เมื่อกาตอบที่ข้อหมายเลข ๑ ตามลำดับ ถ้าผู้ตอบมีสภาพความเป็นจริงตามข้อความไปทางลบ จะให้คะแนนตรงกันข้ามกับชนิดแรก คือให้ ๑ คะแนน เมื่อกาตอบที่ข้อหมายเลข ๕ ให้ ๒ คะแนน เมื่อกาตอบที่ข้อหมายเลข ๔ ให้ ๓ คะแนน เมื่อกาตอบที่ข้อหมายเลข ๓ ให้ ๔ คะแนน เมื่อกาตอบที่ข้อหมายเลข ๒ และให้ ๕ คะแนน เมื่อกาตอบที่ข้อหมายเลข ๑ ตามลำดับ

๗. การเลือกข้อความสำหรับแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนิสิตปริญญาตรี ที่เรียนวิชาสังคมวิทยา ประจำภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๒๒ จำนวน ๘๕ คน เลือกได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ได้ ๗๔ ฉบับ แล้วนำผลมาวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ก) การตรวจและการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ตรวจให้คะแนนแต่ละข้อตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วหาคะแนนรวมของผู้ตอบทุกคน จัดเรียงตามลำดับคะแนนรวมที่ผู้ตอบได้จากแบบสอบถามจากคะแนนสูงไปหาค่า แล้วคำนวณเอา ๓๓% ของผู้ตอบทั้งหมดที่ได้คะแนนสูง เป็นกลุ่มสูง และ ๓๓% ของผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมต่ำ เป็นกลุ่มต่ำ แล้วนำคะแนนสูงสุดของคนในกลุ่มสูงจับคู่ กับคะแนนต่ำสุดของคนในกลุ่มต่ำตามลำดับ จากนั้นจะทำการวิเคราะห์ข้อความเป็นรายข้อ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน แล้วใช้ค่า t ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของข้อความแต่ละข้อของสองกลุ่มนี้ โดยเทียบจากที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ $.05$ $df = 46$ $t = -2.02$ ถ้าค่า t ที่คำนวณได้สูงกว่าค่า t จากตาราง ก็คงข้อความนั้นไว้

ผลการพิจารณา ได้เลือกข้อความไว้ทั้งหมด ๗๓ ข้อ แยกเป็นแต่ละคำถามดังนี้

✓	✓	✓	✓
✓	✓	✓	✓
✓	✓	✓	✓
✓	✓	✓	✓
✓	✓	✓	✓
✓	✓	✓	✓

ข) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ เมื่อเลือกโคชข้อความที่มีคุณภาพสูงตามค่าอำนาจจำแนกที่ตัดไว้ นำมาจัดเรียงคะแนนโดยพิจารณาว่าในแต่ละข้อ มีผู้ตอบระดับ ๐, ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ (๐ คือผู้ที่ไม่ตอบ) ก็คน จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด แล้วหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ และหาความแปรปรวนของข้อนั้น ๆ นำค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทุกข้อมารวมกัน ก็จะได้ s_i^2 แล้วรวมคะแนนความเข้าใจตนเองของผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความแปรปรวนของทั้งหมดก็จะได้ s^2t นำมาเข้าสู่สูตร Cronbach alpha ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามฉบับนี้ เท่ากับ ๐.๘๖๔

ค) นำข้อความทั้งหมดของความเข้าใจตนเองในค่านต่าง ๆ จัดเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ (final form) โดยรวบรวมเอาค่านความเข้าใจตนเองในค่านอารมณ์ไว้ด้วย

๔. การวิเคราะห์ข้อมูลและค่าสถิติที่ใช้ของเครื่องมือวัดความเข้าใจตนเอง

ก) ค่าสถิติที่ใช้

๑) หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแต่ละข้อโดยใช้คะแนนไ

ดังนี้

$$สูตร t_i = \frac{\bar{x} - \bar{y}}{\sqrt{\frac{(n_x - 1)s_x^2 + (n_y - 1)s_y^2}{n_x + n_y - 2} \left(\frac{1}{n_x} + \frac{1}{n_y} \right)}}$$

$$\text{เมื่อ } \bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\bar{y} = \frac{\sum Y}{N}$$

$$s_x = \text{S.D. ของกลุ่มตัวอย่าง } x$$

$$s_y = \text{S.D. ของกลุ่มตัวอย่าง } y$$

๒) หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีของ Cronbach alpha

$$\text{สูตร Cronbach alpha} = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(\frac{1 - \sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ k แทนจำนวนข้อสอบทั้งหมด

$\sum s_i^2$ แทน ผลบวกของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

๓) ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ได้รับการรักษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม แบบที่ผู้นำกลุ่มเป็นผู้กำหนดแนวทาง และแบบที่สมาชิกเป็นผู้กำหนดแนวทาง โดยการใช้การทดสอบโดยใช้สถิติแบบ Nonparametric ซึ่งเหมาะมากที่สุดสำหรับข้อมูลน้อย ๆ ในที่นี้ใช้การทดสอบแบบ (The Kolmogorov - Siminov Two - Sample Test) ซึ่ง ซิดนีย์ ซีเกล (Sidney Siegel) กล่าวว่า มีอำนาจพอ ๆ กับ T-test และใช้กับข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม มีจำนวนเท่ากัน

$$\text{สูตร } D = \text{maximum} \left[S_{n_1}(x) - S_{n_2}(x) \right]$$

เมื่อ $S_{n_1}(x)$ แทน ความถี่สะสมในกลุ่มที่ ๑

$S_{n_2}(x)$ แทน ความถี่สะสมในกลุ่มที่ ๒

ข) ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มทั้งแบบที่ผู้นำกลุ่ม เป็นผู้กำหนดแนวทางกับแบบที่สมาชิกเป็นผู้กำหนดแนวทาง เสร็จสิ้นลง สมาชิกจะได้รับแบบสอบถามเพื่อประเมินความเข้าใจตนเอง และนำแบบสอบถามที่ได้นำมาตรวจคะแนนและหาคะแนนรวมของแต่ละคน โดยตั้งสมมติฐานว่า

H_0 : ไม่มีความแตกต่างระหว่างการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มทั้ง ๒ วิธี

H_1 : การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มทั้ง ๒ วิธี แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕

(๑) นำคะแนนรวมที่ได้มาเรียงคะแนนจากสูงมาต่ำ เพื่อหา Class Interval แล้วหาความถี่สะสมของแต่ละกลุ่ม

(๒) นำค่าความถี่สะสมของทั้งสองกลุ่มลบกันทีละคู่

(๓) เลือกค่า D (ผลต่างของความถี่สะสม) ที่สูงสุด

(๔) เปิดตาราง L ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ ๘ ค่าที่ได้เท่ากับ ๖

(๕) นำค่า D ที่คำนวณได้ เปรียบเทียบกับค่าที่เปิดได้จากตาราง ถ้าค่า D ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับค่าในตาราง จะไม่ยอมรับสมมติฐาน H_0 แต่ถ้าค่า D ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าในตาราง จะยอมรับสมมติฐาน H_0

ข. แบบสอบถามเพื่อรายงานประสบการณ์จากการเข้ากลุ่ม

แบบสอบถามเพื่อรายงานประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่ม เป็นคำถามแบบปลายเปิด ๑ ข้อ ให้อุตอบรวบรวมเนื้อหาสาระ ความรู้สึก และประสบการณ์ที่ได้จากการเข้ากลุ่ม

แบบสอบถามชุดนี้ ใช้ประเมินหลังจากการได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม เพื่อผู้ทัศนคติที่มีต่อการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม โดยวิเคราะห์เนื้อหาสาระจากรายงานที่ผู้ตอบประเมินประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่ม โดยการยกข้อความที่กลุ่ม

ตัวอย่างกลุ่มที่ผู้นำกลุ่มเป็นผู้กำหนดแนวทางและกลุ่มที่สมาชิกเป็นผู้กำหนดแนวทาง บันทึกไว้ โดยแบ่งเป็น ๔ เรื่องด้วยกันคือ

๑. บรรยากาศของกลุ่ม
๒. ลักษณะผู้นำ
๓. ความเข้าใจตนเอง
๔. ความเข้าใจคนอื่น

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดบทบาทของตนเป็นผู้นำกลุ่ม สำหรับกลุ่มที่ผู้นำกลุ่มเป็นผู้กำหนดแนวทาง และเป็นผู้อำนวยความสะดวกสำหรับกลุ่มที่สมาชิกเป็นผู้กำหนดแนวทาง โดยได้ดำเนินงานตามโครงสร้างที่วางไว้ ดังนี้

กลุ่มที่ผู้นำกลุ่มเป็นผู้กำหนดแนวทาง

ในกลุ่มนี้ ผู้วิจัยกำหนดบทบาทเป็นผู้นำ ซึ่งจะเป็นผู้วางแผนสำหรับกลุ่ม โดยเป็นผู้คัดเลือกและรับผิดชอบให้กลุ่มดำเนินไปในทิศทางที่ต้องการ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ในที่นี้จุดมุ่งหมายคือความเข้าใจตนเอง ทิศทางที่ต้องการคือกิจกรรมซึ่งผู้นำได้พิจารณาแล้วว่าเหมาะสมที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดบรรยากาศของความใกล้ชิด ความสนใจ การยอมรับ ความเห็นอกเห็นใจ และไว้วางใจให้เกิดขึ้นแก่สมาชิก เพื่อจะพัฒนาให้เข้าสู่ความเข้าใจตนเอง และผู้นำจะจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้เป็นลำดับขั้น ตามวันและเวลาที่กำหนดไว้

โปรแกรมสำหรับกลุ่มที่ผู้นำกลุ่มเป็นผู้กำหนดแนวทาง

วัน เวลา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์
<p>วันศุกร์ ๒๕ ม.ค.๒๓ ๒๐.๐๐-๒๔.๐๐</p>	<p>๑. ผู้นำกลุ่มอธิบายความมุ่งหมาย และกติกาของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม เช่นการเข้ากลุ่ม ครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจตนเองในค่านความต้องการ ความสามารถ ทักษะคติ บทบาท ลักษณะทางกายภาพ โดยอาศัยกลุ่มให้เป็นประโยชน์ นอกจากนี้เป็นการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ส่วนกติกานั้นให้สมาชิกพูดเรื่องของตนเอง อย่าพาดพิงถึงบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่ม หลีกเลี่ยงการพูดคุยกันเพียง ๒ คน ในขณะที่เข้ากลุ่มตลอดจนแนะนำผู้ช่วยผู้นำกลุ่ม (Co-leader) ซึ่งไม่มีบทบาทภายในกลุ่ม แต่จะเป็นผู้คอยให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้นำกลุ่มหลังจากการเข้ากลุ่มแต่ละครั้ง</p> <p>๒. ผู้นำกลุ่มอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่มโดยแจกเอกสารเกี่ยวกับแนวคิดของ Joseph Luft และ Harry Ingham ซึ่งเรียกกันว่า "Johari Window"</p>	<p>๑. เพื่อให้สมาชิกมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและกติกาของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม</p> <p>๒. เพื่อให้สมาชิกมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่ม</p> <p>๓. เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกเกิดความสนใจซึ่งกันและกัน ใฝ่รู้ถึงลักษณะของตนเองจากการมองคนอื่น</p> <p>๔. เพื่อให้สมาชิกมีใจกว้างยอมที่จะรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น</p>

วัน เวลา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์
<p>วันเสาร์ ๒๖ ม.ค.๒๓ ๘.๐๐-๑๒.๐๐</p>	<p>๓. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกเรียกชื่อกัน จนครบทุกคน และให้สมาชิกทุกคนเขียน ถึงสมาชิกแต่ละคน เพื่อบอกถึงสิ่งที่เขา เห็นในครั้งแรกที่พบกัน ในกรณีที่มีสมาชิก รู้จักกันมาก่อน ก็ให้เขียนถึงสิ่งที่เห็นใน ปัจจุบัน แล้วผู้นำกลุ่มเป็นผู้อ่านให้ สมาชิกฟังโดยไม่บอกชื่อผู้เขียน</p> <p>๑. "Say this to me" ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกคิดประโยคขึ้นมา ๑ ประโยค เป็นประโยคที่ต้องการให้ กลุ่มทุกคน และพูดคว้าน้ำเสียง เช่นไร ซึ่งกลุ่มจะต้องเรียกชื่อสมาชิกคนนั้น ก่อน แล้วค่อยพูดประโยคที่เขาต้อง การ แล้วถามความรู้สึกที่ต้องการให้ พูด เช่นนั้น</p> <p>๒. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกอภิปราย วิจารณ์ ความต้องการ ที่สนใจของ แต่ละคน</p> <p>๓. "รูปปั้น" ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกจับคู่กันตามความ พอใจ ให้ผลักดันเป็นปฏิมากรและ</p>	<p>๑. เพื่อให้สมาชิกได้คุ้นเคย สนิทสนมกัน</p> <p>๒. เพื่อให้สมาชิกได้แสดง ความต้องการและความรู้สึกของ ตนเองแก่กลุ่ม</p> <p>๓. เพื่อให้สมาชิกเห็นถึงความ แตกต่างระหว่างบุคคล</p>

วัน เวลา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์
	<p>คืนเหนียวสำหรับปฏิมากร จะต้องพยายามปั้นคืนเหนียวให้ได้เป็นรูปปั้นอย่างที่ต้นตอต้องการ โดยที่คืนเหนียวจะต้องทำตามความพอใจของปฏิมากร ให้สำรวจความรู้สึกของตนทั้งในฐานะที่เป็นรูปปั้นและเป็นปฏิมากร</p> <p>๔. อภิปราย วิจารณ์ ถึงความคิดเห็น ข้อคิด ของสมาชิกแต่ละคน</p>	
<p>วันเสาร์ ๒๖ ม.ค.๒๓ ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐</p>	<p>๑. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกเล่าถึงสิ่งที่ประทับใจตนเองมาคนละ ๑ เรื่อง และเปิดโอกาสให้มีการพูดคุยซักถามกัน ซึ่งบรรยากาศของกลุ่มจะเป็นบรรยากาศของความเอาใจใส่ เต็มใจที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน</p>	<p>๑. เพื่อให้สมาชิกเกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน เกิดความรู้สึกร่วม (empathy)</p> <p>๒. เพื่อสร้างให้เกิดบรรยากาศแห่งการยอมรับ เต็มใจที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน</p>
<p>๑๖.๐๐-๑๘.๐๐</p>	<p>๑. "Say this to me" ก. ให้สมาชิกจับคู่ตามความพอใจและมีการประลองกำลังความสามารถ ข. ให้สมาชิกแบ่งข้างกันข้างละ ๔ คน เพื่อเล่นเกมส่แข่งกัน</p>	<p>๑. เพื่อให้สมาชิกได้มีความคุ้นเคยซึ่งกันและกัน</p> <p>๒. เพื่อให้ เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน</p>

วัน เวลา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์
๒๐.๐๐-๒๔.๐๐	<p>ค. ให้สมาชิกรวมกันเป็นฝ่ายเคียวแข่งกันกับทีมผู้นำกลุ่ม</p> <p>ง. ให้สมาชิกเล่นเกมส่ ๑ เกมส่ ซึ่งเป็นเกมส่ที่ให้สมาชิกรวมกันเพื่อความสามัคคีกัน</p> <p>๑. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกอภิปรายถึงกิจกรรม (Physical Contact" ว่าสมาชิกได้รับแรงคิดอย่างไรบ้าง</p> <p>๒. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกที่พร้อมที่ขอความช่วยเหลือจากกลุ่มเป็นผู้เสนอปัญหาและหาแนวทางแก้ปัญหาจากกลุ่ม</p>	<p>๑. เมื่อรวบรวมความคิดเห็นของสมาชิกแต่ละคนต่อกิจกรรม</p> <p>๒. เพื่อเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ (feedback) ถึงความสามารถของแต่ละคน</p>
วันอาทิตย์ ๒๗ ม. ค. ๒๓ ๘.๐๐-๑๒.๐๐	<p>๑. ผู้นำกลุ่ม ให้สมาชิกอภิปรายวิจารณ์กันในเรื่องความคิดเห็นของแต่ละคน โดยการขอความช่วยเหลือจากกลุ่ม เพื่อพัฒนาตนให้ดีขึ้น</p> <p>๒. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกเขียนถึงสมาชิกแต่ละคน (อย่างที่ทำในครั้ง</p>	<p>๑. เพื่อสร้างบรรยากาศของการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน</p> <p>๒. เพื่อให้สมาชิกได้เข้าใจตัวเองมากขึ้น จากการวิพากษ์วิจารณ์ (Feedback)</p> <p>๓. เพื่อสร้างความประทับใจให้แก่สมาชิกทุกคน</p>

วัน เวลา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์
	แรกของการเข้ากลุ่ม) แล้วผู้นำกลุ่ม อ่านให้กลุ่มฟัง	

กลุ่มที่สมาชิกเป็นผู้กำหนดแนวทาง

ในกลุ่มนี้ผู้วิจัยกำหนดบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก โดยให้กลุ่มเป็นผู้กำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้รับจากการเข้ากลุ่มเอง และให้สมาชิกค้นหากิจกรรมหรือวิธีการใด ๆ ก็ได้ เพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยที่ผู้นำกลุ่มในฐานะผู้อำนวยความสะดวก จะไม่มีการตัดสิน หรือกำหนดสิ่งต่าง ๆ ให้แก่กลุ่ม โดยอาศัยความคิดเห็นและความต้องการของตน แต่จะให้กลุ่มเป็นผู้พิจารณาเอง โดยผู้วิจัยมีหน้าที่ช่วยเหลือสรุปเรื่องราวที่พูดคุยกัน ให้ข้อคิดเมื่อสมาชิกต้องการ และแก้ไขอุปสรรคเมื่อจำเป็น สำหรับกระบวนการกลุ่มในลักษณะนี้ ผู้วิจัยมีความเชื่อในแบบแผนการพัฒนากลุ่มตามแนวคิดของ คาร์ล อาร โรเจอร์

โปรแกรมสำหรับกลุ่มที่สมาชิกเป็นผู้กำหนดแนวทาง

วัน เวลา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์
วันศุกร์ ๑ ก.พ.๒๓ ๒๐.๐๐-๒๔.๐๐	๑. ผู้นำกลุ่มอธิบายจุดมุ่งหมาย และกติกาของการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบกลุ่ม แต่เน้นความสำคัญของการ ร่วมมือกันของกลุ่มโดยเน้นว่า ผู้นำ	๑. เพื่อให้สมาชิกมีความเข้าใจเกี่ยวกับกติกาของการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ๒. เพื่อให้สมาชิกมีความรู้

วัน เวลา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์
	<p>กลุ่มมีฐานะเป็นผู้อำนวยการความสะดวกที่จะคอยแก้ไขอุปสรรคเท่าที่จำเป็น จะให้กลุ่มกำหนดแนวทางได้อย่างอิสระ และเปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามการศึกษาของกลุ่ม</p> <p>๒. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกเขียนจุดมุ่งหมายที่เข้ามาในกลุ่ม และความต้องการที่จะได้รับจากกลุ่ม แล้วให้สมาชิกในกลุ่มเป็นผู้อ่านให้กลุ่มฟัง</p> <p>๓. สมาชิกเป็นผู้ตกลงกันเองว่ากลุ่มจะไปในทิศทางใดถึงจะบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และให้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด</p>	<p>เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่ม</p> <p>๓. เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกวางจุดมุ่งหมายที่ต้องการจากการเข้ากลุ่ม โดยการกำหนดแนวทางด้วยตนเอง</p>
<p>วันเสาร์ ๒ ก.พ. ๒๕๒๓ ๙.๐๐-๑๒.๐๐ ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐</p>	<p>ประชุมกลุ่ม ประชุมกลุ่ม</p>	
<p>วันอาทิตย์ ๓ ก.พ. ๒๕๒๓ ๙.๐๐-๑๒.๐๐ ๑๒.๐๐-๑๓.๓๐</p>	<p>ประชุมกลุ่ม สรุปผล</p>	